

jeg ikke har sagt og endnu mindre tænkt paa at sige, at den ærede Regjering vil tvinge Noget til at lægge Brænderier ud paa Landet, der tidligere vare i en Kjøbstad. Naar den ærede Minister derhos udhævede det høist forunderlige, der skulde være i Udvalgets Flertals Forslag, saa maa jeg dog sige, at jeg ikke kan anse det for saa forunderligt, da Landstinget har gjort noget aldeles Tilsvarende i 1870, altsaa for kun 1 Aar siden. Da gjorde vi akkurat det Samme, som Udvalgets Flertal nu foreslaar her paa et beslægtet Omraade, og jeg tror saaledes ikke, man med Grund kan sige, at det er noget meget Mærkeligt og et Tilbagekridt, som vi nu foreslaa. Som det vil være bekjendt for de Herrer, gjorde Næringslovens § 56 Brændevinshandel paa Landet afhængig af Erhvervelsen af kongelig Bevilling. Der siges nemlig i denne § 56: „Med Hensyn til Afgang til Brændevinshandel paa Landet har det indtil videre sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser, saa at den kun kan erhverves ved kongelig Bevilling, der udsædtes gennem Indenrigsministeriet“. Saaledes stod Sagen, indtil det ved Lov af 2den Juli f. A. bestemtes, at herefter skulde man for at kunne drive saadan Handel have Næringsbevis som Detaillist eller Kjøbmand, men efter Lovgivningen udfordres der en Afstand af 1½ Mil fra nærmeste Kjøbstad for at faae et saadant Næringsbevis, medens § 9 i den ny nævnte Lov derhos udtrykkelig siger, at kongelig Bevilling skal bortfalde med Hensyn til det paagjældende Punkt. Vi have altsaa der kun fastslaaet Noget, som meget ligner det, hvorom der her er Tale. Jeg kan saaledes ikke finde, at der kan tales om noget Tilbagekridt; thi, hvad man har fundet det rigtigt at gjøre med Hensyn til Brændevinshandel, synes det heller ikke urimeligt, at man kan gjøre med Hensyn til Brændevinsnæring, hvormed Brændevinshandel jo er forbunden.

Brasch: Ja, jeg vilde ogsaa nærmest gjøre en Bemærkning med Hensyn til den ærede Ministers Uttring om, at man ved det Forslag, som er fremkommet fra Udvalgets Flertal, synes at ville gjøre et Tilbagekridt.

Det er netop Udvalgflertallets Opfattelse af Loven af 1857, at, idet den bestemte, at den heromhandlede Rettighed kun kunde opnaas igjennem Bevilling, troede den at have draget et Gjærde og en vis Beskyttelse om Afgangen dertil, saaledes at Regjeringen ikke uden, hvor ganske særdeles Forhold talte derfor, vilde meddele en saadan Bevilling. Den ærede Minister har nu, da han forelagde nærværende Lovforslag, udtalt, at Regjeringen ikke længere tog et saadant Hensyn, men at den meddelte Bevilling til, hvem der begjærede at faae den. Dette var den ærede Ministers egne Ord, og det er denne meget væsentlige Omstændighed, der har gjort, at vi, idet vi troede at kunne gjøre en Koncession til den Opinion, der i Almindelighed har gjort sig gjældende, om, at Bevillingsvæsenet helst bør ophøre, tillige have ment, at vi til Gjengjæld maatte kunne opnaa den lille Koncession til Opinionen i Kjøbstæderne, at der ikke indenfor en Grændse af 1½ Mil fra den nærmeste Kjøbstad maa finde et saadant Anlæg Sted. Jeg indrømmer gjerne, at det maatte i Virkeligheden vilde vise sig, at det kun vilde føre et ganske ringe Resultat med sig, eller at Følgerne dog ialtfald ikke vilde blive meget alvorlige, hvis ogsaa det, som Regjeringen har foreslaaet, vedtages. Men der er Et, der gjør, at vi saa nødig ville, at der skal eksperimenteres yderligere paa dette Omraade, end der allerede er eksperimenteret. Det er nemlig ikke nok med, at en stor Del af de Vedkommende, der allerede have indladt sig paa store Anlæg af den heromhandlede Art paa Landet, have tabt betydelige Formuer. Nei, i Kampen for deres hensygnende Tilværelse have de desuden tilføjet Virksomhederne paa de Steder, hvor Betingelserne for en saadan Virksomhed ere tilstede, en meget betydelig Fortræd. Det er en saadan ny Kamp, som vel er frugtesløs for de Vedkommende, men der tillige er ødelæggende for Andre, som man ønsker forebygget. Jeg gjentager paany den, som jeg mener, meget træffende Betegnelse, som det ærede 2det Medlem for 10de Kredts (Sesken) idag gav af Situationen, nemlig at der let fremkommer en Fristelse, som man bør forebygge. I Forbindelse hermed er der en an-